

Normalisera arbetsgivaravgiften

Svenska företagare har högst arbetsgivaravgifter inom EU i 9 av 9 branscher.

Det som går rätt in i statskassan av lagstadgade arbetsgivaravgifter uppgår till 332 miljarder kronor årligen i Sverige, jämfört med 30 miljarder kronor om Sverige skulle ligga på genomsnittet inom OECD.

Trots Sveriges placering i toppskiktet i EU:s arbetslöshetsliga fortsätter Tidöregeringen höja den dolda skatten på arbete.

TAX

Nima Sanandaji

Småföretagarnas

Riksförbund

Normalisera arbetsgivaravgiften

Publiceringsdatum: april 2026

Pottenborgsvägen 4B, 263 57 Höganäs
Info@smaforetagarna.se

För frågor kontakta **Sten Lindgren**, styrelseledamot och
förbundssekreterare för Småföretagarnas Riksförbund:
sten.lindgren@smaforetagarna.se

Följ våra rapporter och pressmeddelanden här:
<https://smaforetagarna.se/naringspolitik/rapporter/>

Nima Sanandaji

Småföretagarnas

Riksförbund

Förord

Småföretagarnas Riksförbund verkar för att det ska vara tryggt, enkelt och lönsamt att starta och driva företag. Förbundet företräder cirka 30 000 småföretag och är en vass aktör i den politiska debatten genom att föreslå förbättringar av småföretagares villkor. Organisationen är skapad av och drivs av småföretagare och vi vet därför vilka svårigheter en svensk småföretagare möter. Vi bidrar till förbättring för våra medlemmar genom ett starkt näringspolitiskt engagemang och genom olika medlemsförmåner. Sedan länge driver förbundet behovet av en bestående sänkning av den orimligt höga arbetsgivaravgiften.

Det är en viktig fråga, då det kostar alldeles för mycket att anställa i Sverige. I denna rapport studeras hur hög andel av lönekostnaderna för företag i olika delar av näringslivet i Sverige och de övriga 26 länderna inom EU (EU-27) som utgörs av de facto (samlade) arbetsgivaravgifter. Fokus är på den totala summa som betalas in i form av lagstadgade och avtalade avgifter, som andel av lönekostnaden. Det är uppenbart att företag i Sverige missgynnas då de betalar högst arbetsgivaravgifter oavsett vilka branscher som jämförs med övriga Europa.

En reell ändring är nödvändig och som bygger på insikten att Sverige numera bör ses som ett vanligt land, vi spelar i samma liga som övriga europeiska länder. Som ett normalt land behöver Sverige normala

villkor, vi kan inte gömma oss bakom tanken att den svenska ekonomin av naturen är mer produktiv än andras och därför kan belastas med högre skattetryck. Från våra kontakter med medlemsföretagen vet vi att de höga arbetsgivaravgifterna verkligen tynger ned företagen.

Det är därför många företag kämpar med lönsamheten och varför det ofta inte bedöms vara tillräckligt attraktivt att växa med fler anställningar. Det mest snedvridande i Sverige är att en betydande del av arbetsgivaravgiften, särskilt den allmänna löneavgiften men även andra delar, inte alls är kopplade till sociala förmåner. Som visas här har de flesta jämförbara OECD-länder inte något uttag av arbetsgivaravgifter som inte är avsedda att finansiera sociala förmåner. Bland det fåtal länder som har denna dolda beskattning på arbete har Sverige dessutom klart högst skatteböroda. Det är alltså inte välfärdsambitioner i socialförsäkringen som förklarar att Sverige har hög nivå på arbetsgivaravgiften, snarare är Sverige världsbäst på att ta ut skatter och då inte minst dolda skatter.

Det finns olika sätt att räkna på hur mycket arbetsgivare betalar i arbetsgivaravgifter i Sverige i relation till omvärlden. Hur mycket skulle det skilja om våra samlade avtalade och lagstadgade arbetsgivaravgifter vore på samma nivå som i EU-27? Svaret är 156 miljarder kronor. Man kan också räkna på hur mycket av den samlade

ekonomiska produktionen som går till arbetsgivaravgifter och som inte ger sociala förmåner, samt ställa frågan hur mycket lägre nivån skulle vara om Sverige vore i paritet med genomsnittet bland OECD:s 38 medlemsländer. Den del av lagstadgade arbetsgivaravgifter som är ren skatt uppgår till hela 332 miljarder kronor årligen i Sverige. Om skatten hade varit i nivå med den genomsnittliga OECD-ekonomin så skulle den ha varit 302 miljarder kronor lägre.

Näringslivet i Sverige belastas således årligen med 156 miljarder kronor extra i lagstadgade och avtalade arbetsgivaravgifter jämfört med den genomsnittliga nivån för EU-27. Arbetsgivare i Sverige betalar 302 miljarder kronor mer i arbetsgivaravgifter på årsbasis vilka inte leder till sociala förmåner jämfört med om beskattningen hade varit på samma nivå som inom den genomsnittliga utvecklade ekonomin i världen.

Nivån på arbetsgivaravgifterna borde även vara en fråga för arbetstagare eftersom det handlar om en dold skatt på arbete. En sänkning skulle sannolikt både leda till flera jobb och till högre löner för många. I ett senare avsnitt i rapporten ges olika exempel på studier av effekter av tidigare sänkningar av avgiften (reformer): ”I dessa företag steg lönerna snabbare efter reformens införande, för såväl unga som andra anställda.” En befogad fråga är därför varför fackföreningarna föredrar status quo före högre löner för medlemmarna. Det är många år sedan sådana beslut var aktuella och det är hög tid att politiken ånyo intresserar sig för sambandet

mellan arbetsgivaravgifterna och hur samhällsekonomin mår.

Denna rapport förmedlar en fördjupad insikt i de många argument som finns för att långsiktigt och bestående sänka arbetsgivaravgifterna för alla arbetsgivare. Sänkta arbetsgivaravgifter gör det mer lönsamt att anställa, att arbeta och att driva företag, samt bidrar till mer motståndskraftiga företag med starkare ekonomi. Resultatet av nuläget blir att jobbskapande och tillväxt i Sverige trängs undan i en alltmer integrerad europeisk ekonomi. Sammantaget finns många skäl till att normalisera arbetsgivaravgiften i Sverige i relation till omvärlden.

Höganäs i april 2026

**Ghassan Ghaziri, förbundsordförande
Småföretagarnas Riksförbund**

Sammanfattning

I denna rapport jämförs nivån av arbetsgivaravgifter i Sverige i förhållande till omvärlden. Först analyseras hur mycket totalt som **de facto betalas in i arbetsgivaravgifter av näringslivet** som andel av lönesumman i nio olika branscher. Det är anmärkningsvärt att företagen i Sverige oavsett nedan listade branscher, jämfört med EU-27, betalar högst andel av den totala lönesumman i samlade arbetsgivaravgifter:

- IT & kommunikation
- Utvinning av mineral
- Tillverkning
- Fastigheter
- Avancerade tjänster
- Handel
- Administrativa tjänster
- Transporter
- Hotell & restaurang.

Det vill säga i samtliga listade branscher har Sverige de facto högst arbetsgivaravgifter i jämförelse med EU-länderna. Inom branschen IT & kommunikation går hela 12 procentenheter mer av den samlade lönesumman till arbetsgivaravgifter i Sverige jämfört med genomsnittet för EU-27. I de flesta branscher är skillnaden mer än tio procentenheter, lägst är den i hotell & restaurang där det ändå skiljer 3 procentenheter. De samlade arbetsgivaravgifterna i Sverige är särskilt höga i relation till övriga EU för branscher med stort inslag av avtalade avgifter.

Företagen i Sverige betalar i genomsnitt 9,6 procent av lönesumman extra i lagstadgade och avtalade arbetsgivaravgifter, jämfört med genomsnittet för EU-27. Näringslivet i Sverige skulle belastas av 156 miljarder kronor mindre totalt i lagstadgade och avtalade arbetsgivaravgifter årligen ifall den effektiva nivån var samma som i genomsnittet för EU-27. En orimlig konkurrensnackdel skapas då Sverige har högst de facto arbetsgivaravgift i alla nio branscherna i näringslivet, det drabbar särskilt små och medelstora företag där vanligtvis arbetskraften utgör den största kostnaden.

En andra jämförelse som görs är kring **den del av arbetsgivaravgiften som inte ger sociala förmåner för den enskilde**. Även här ligger Sverige klart högst i världen

sett till hur omfattande skattebörda som finns i form av arbetsgivaravgifter som inte är sociala avgifter utan en ren dold skatt. De flesta utvecklade OECD-länder har inte ens en sådan skatt och de som har det har en betydligt lägre nivå jämfört med i Sverige. I Sverige går hela 332 miljarder kronor på årsbasis i skatt till arbetsgivaravgifter som inte medför sociala förmåner, denna nivå skulle ha varit 302 miljarder kronor lägre om Sverige hade haft samma nivå som andel av samlad ekonomisk produktion som den genomsnittliga OECD-ekonomin.

Den **första jämförelsen** visar att arbetsgivarna i det privata näringslivet i Sverige betalar 156 miljarder kronor extra totalt årligen i lagstadgade och avtalade sociala avgifter, jämfört med övriga EU-länderna. Den **andra jämförelsen** visar att privata så väl som offentliga arbetsgivare totalt betalar in 302 miljarder kronor mer i arbetsgivaravgifter som inte är sociala förmåner jämfört med andra utvecklade ekonomier runtom i världen.

Detta manar till omfattande fokus på konstruktiva policyreformer. Forskningslitteraturen visar att låga arbetsgivaravgifter stimulerar företagande, stärker företagens ekonomi, höjer företagares och anställdas inkomster samt leder till att fler jobb skapas.

I en alltmer integrerad europeisk ekonomi måste svenska arbetsgivaravgifter normaliseras i relation till omvärlden. Sverige behöver skära bort den stora del av ekonomin som utgörs av arbetsgivaravgifter och som inte medför sociala förmåner. Normalisering av arbetsgivaravgifterna bör ske genom gradvisa sänkningar för alla. Politiska beslut med tillfälliga riktade sänkningar som sedan avskaffas är bevisligen ingen framkomlig väg. Fler måste inse att sänka arbetsgivaravgifter stimulerar jobbskapande direkt och indirekt, tydligt främjar fler arbetade timmar bland dem som redan är i sysselsättning, stärker företagens ekonomi och gör det mer lönsamt att driva företag.

Innehållsförteckning

Förord	3
Sammanfattning	5
Inledning: Sveriges arbetsgivaravgifter är högst i EU	8
Höga arbetsgivaravgifter tynger ekonomin	10
Genomgående högst börda för svenska arbetsgivare	13
Svenska företag betalar hundratals miljarder extra i arbetsgivaravgift	16
Sverige leder världsligan i indirekt beskattning utan sociala förmåner	18
Normalisering av arbetsgivaravgiften	23
Referenser	24
Appendix A: De facto arbetsgivaravgifter per bransch i näringslivet	26

Inledning: Sveriges arbetsgivaravgifter är högst i EU

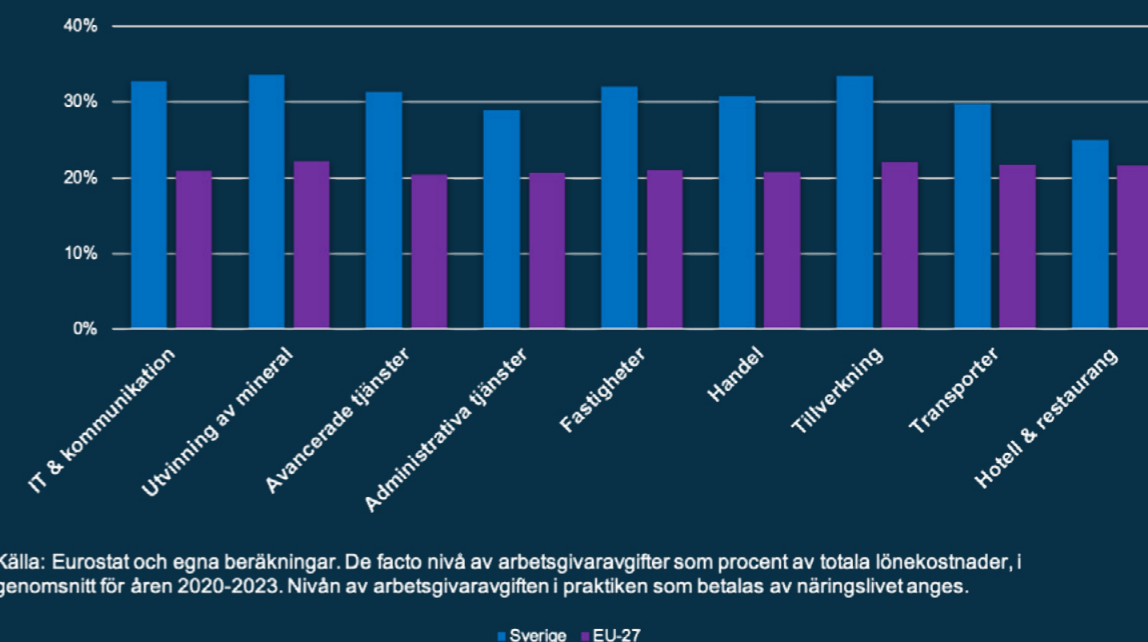
Nivån på arbetsgivar- och egenavgifterna är en av de viktigaste företagarfrågorna i Sverige. I samband med att en företagare betalar lön måste även lagstadgad arbetsgivaravgift, avtalade sociala avgifter och inkomstskatt betalas. Egenavgiften liknar arbetsgivaravgiften och betalas i samband med att den som driver enskild näringsverksamhet, eller är delägare i handelsbolag, betalar ut ”lön” till sig själv. Dessa indirekta skatter på arbete, som i denna rapport kollektivt kallas för arbetsgivaravgifter, är högre i Sverige än i flertalet utvecklade ekonomier. Då lönekostnaden i många fall utgör den största kostnaden för företagen har skatter på arbete en påtaglig påverkan på företagets samlade kostnadsbörda.

Arbetsgivaravgiften var från början direkt kopplad till ”försäkringar” för den anställda. Det gällde avgift för ålderspension, sjukförsäkring, arbetsskada med mera, men 1995 infördes den allmänna löneavgiften som en del av arbetsgivaravgiften. Från början var den allmänna löneavgiften en ren skatt eftersom den inte är kopplad till någon förmån eller försäkring, och uppgick då till 1,5 procent. Avgiften/skatten för att anställa har därefter ökat och är från och med 1 januari 2026 12,62%. Årets ökning är alltså en hel procentenhet i kostnad som inte medför sociala förmåner för de anställda.

Regelverken kring arbetsgivaravgifterna är snåriga varför enbart framtagande av korrekta siffror i sig är en komplicerad process på grund av alla särregler och undantag. Därav användning av begreppet ”de facto” i denna rapport. Då den faktiskt inbetalade arbetsgivaravgiften analyseras visar det sig att Sverige har allra högst nivå för samtliga branscher i näringslivet, något som givetvis underminerar de svenska företagens konkurrenskraft. Nivån av de facto arbetsgivaravgifter för olika branscher i näringslivet visas i figur 1.

Olika nedsättningar av den lagstadgade arbetsgivaravgiften, för till exempel unga eller äldre, samt avtalade arbetsgivaravgifter ovanpå de lagstadgade, påverkar de facto nivåerna. Den samlade nivån av lagstadgade och avtalade arbetsgivaravgifter är lägst inom hotell och restaurang där 25 procent av lönesumman i Sverige går till arbetsgivaravgifter. Denna nivå är ett uttryck för att inom hotell och restaurang i Sverige betalas främst lagstadgade arbetsgivaravgifter och relativt lite kopplat till avtalade delar. I andra branscher är nivån lägst med 29 procent för transporter och högst med 34 procent för utvinning av mineral. Branscherna med högre procentandelar har högre avtalade arbetsgivaravgifter. I genomsnitt för EU-27 länderna varierar nivån mellan 20 procent för avancerade tjänster och 22 procent för de flesta andra branscher.

Figur 1. Så många procentenheter av lönekostnaden går till arbetsgivaravgift i Sverige och EU-27 länderna totalt

Företagen i Sverige betalar i genomsnitt inom nio branscher 9,6 procent av lönesumman extra i lagstadgade och avtalade arbetsgivaravgifter jämfört med EU-27. Detta innebär en orimlig konkurrensnackdel.

Genomsnittet för de nio branscherna i Sverige är att 30,9 procent av företagens lönekostnader utgörs av arbetsgivaravgift, jämfört med 21,3 procent i EU-27 som helhet. Företagen i Sverige betalar i genomsnitt inom nio branscher 9,6 procent av lönesumman extra i lagstadgade och avtalade arbetsgivaravgifter jämfört med EU-27. Detta innebär en orimlig konkurrensnackdel, politiken måste finna en konstruktiv lösning på att sänka arbetsgivaravgiften i Sverige. Längre har politiken varit baserad på att tillfälligt kraftigt sänka arbetsgivaravgiften för en viss kategori, till exempel unga, men dessa satsningar som är snedvridande har tenderat att vara kortlivade, varför den samlade nivån av arbetsgivaravgiften inte sänkts.

Höga arbetsgivaravgifter tynger ekonomin

En viktig insikt från forskningslitteraturen är att det finns en mängd samhällsekonomiska fördelar med sänkta arbetsgivaravgifter. Politiken i Sverige har varit felinriktad under lång tid, då det upprepat gjorts kortsiktiga lösningar med sänkt arbetsgivaravgift för avgränsade grupper. Dessa tillfälliga lösningar ger inte de riktade effekter som önskas, eftersom fördelarna med sänkt arbetsgivaravgift är breda, samt då särlösningar leder till snedvridningar. En ökad förståelse och djupare insikt behövs kring arbetsgivaravgifternas effekter. En kort genomgång av den aktuella forskningslitteraturen är därmed en viktig utgångspunkt för att förstå de samhällsekonomiska fördelarna med att strukturerat sänka nivån på arbetsgivaravgiften.

I en studie för Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering (IFAU) har Johan Egebark undersökt den sänkning av arbetsgivaravgiften som genomfördes i Sverige genom reformer åren 2007 och 2009. Samtidigt med denna reform sänktes egenavgiften för unga företagare. Unga egenföretagare är i många fall kombinatorer som driver företag vid sidan av en anställning. Studien visade att reformen ledde till att de unga egenföretagarna allokerade tid från anställning till eget företagande, det vill säga att sänkt arbetsgivaravgift uppmuntrade unga att satsa på att utveckla sina egna företag¹. Drivkrafterna för unga att vara företagare stärks därmed av en sänkning av arbetsgivaravgiften. Detta är betydelsefullt av två skäl. Det första är samhällsutmaningen att få flera unga att intressera sig för företagande. Det andra är att den ökade tendensen bland unga att satsa på företagande i takt med att egenavgiften sänktes, visar att drivkrafterna till företagande stimuleras av sänkt arbetsgivaravgift.

David Seim noterar i en annan rapport för Studieförbundet Näringsliv och Samhälle (SNS) att analysen av sänkt arbetsgivaravgift behöver relateras till nationalekonomiska modeller kring efterfrågan och utbud av arbetskraft. I de fall där arbetsutbudet är relativt oförändrat på kort sikt leder sänkta arbetsgivaravgifter till att lönerna ökar. Därför fick sänkningen av arbetsgivaravgiften för unga olika effekter i olika delar av landet, med en tydlig minskning av ungdomsarbetslösheten i de delar av landet där ungdomsarbetslöshet var högre före reformen. Sänkningen av arbetsgivaravgiften frigjorde resurser i företagen som ledde till expansion. Det totala antalet anställda ökade i företag med en stor andel unga bland de anställda. I dessa företag steg lönerna snabbare efter reformens införande, för såväl unga som andra anställda. Företagens kapital, vinster och omsättning ökade också.² Det innebär alltså att en sänkning av arbetsgivaravgiften har ett flertal positiva effekter, däribland att fler anställs, men också att företagen blir lönsammare och får förutsättningar att expandera.

¹ Egebark (2016).

² Seim (2019).

En studie som Lisa Laun publicerade i Ekonomisk Debatt år 2017 studerar effekten av två riktade skattelättnader för äldre, i form av sänkt arbetsgivaravgift samt förhöjt jobbskatteavdrag, vilka infördes samtidigt år 2007. Skattelättnaderna gällde för arbetstagare som fyllt 65 år vid skatteårets ingång. I analysen jämför Laun personer som fyllde 65 år strax före och strax efter årsskiftet, det vill säga en mycket likartad grupp som dock belastades med skilda skatter. Genom att jämföra liknande grupper går det att studera den kausala effekten av policyförändringen. Resultaten tyder på att de riktade skattesänkningarna ökade arbetskraftsdeltagandet med cirka fyra procentenheter under året närmast efter 65-årsdagen.³ Det vill säga, lägre arbetsgivaravgift stimulerade påtagligt arbetsutbudet bland äldre.

I en annan studie har Sven-Olov Daunfeldt och Anton Gidehag granskat effekten av sänkt arbetsgivaravgift år 2007. Den sänkta arbetsgivaravgiften för unga gav upphov till två effekter. En var en substitutionseffekt (företagare blev mer benägna att anställa unga före andra grupper), medan den andra var en skaleffekt (företagare blev mer benägna att anställa fler, oavsett ålder, som ett resultat av att produktionskostnaderna minskade). De två ekonomerna fann att skaleffekten var omfattande i och med att sänkningen ledde till att fler individer som var första generationens icke-västerländska invandrare anställdes. Effekten av att anställa fler första generationens icke-västerländska invandrare var sex gånger så hög bland företagen som gjorde störst besparingar genom den sänkta arbetsgivaravgiften jämfört med företagen som gjorde de minsta besparingarna genom skatteförändringen. Intressant nog förklaras inte den positiva sysselsättningseffekten i första hand av att unga personer med utländsk bakgrund anställdes.⁴

De personer med utländsk bakgrund som anställdes var nämligen vanligtvis inte unga, vilket innebar att de alltså inte direkt omfattades av sänkningen. När arbetsgivaravgiften för unga sänktes fick företagen lägre produktionskostnader och det ledde i sin tur till att de expanderade genom att anställa fler. Utrikesfödda med icke-västerländsk bakgrund som inte var unga gynnades, eftersom dessa är en marginalgrupp på arbetsmarknaden, trots att det inte var just deras arbetsgivaravgift som sänktes.⁵ Effekten av sänkning av arbetsgivaravgiften på sysselsättningen är större än vad man vid en första anblick kan tro, eftersom det finns såväl en **substitutionseffekt** som en **skaleffekt**.

Almega publicerade under 2021 en studie som baseras på den genomgång som Daunfeldt och Gidehag publicerade två år tidigare. De estimat som författarna fick i sin studie har använts för att undersöka vad effekten skulle bli för samtliga företag i Sverige. Almega finner att en sänkning av arbetsgivaravgiften med 3 procentenheter skulle innebära en besparing på i snitt 48 000 kronor per företag, vilket skulle skapa 106 500 nya jobb. En sänkning med 6 procentenheter skulle skapa 34 000 ytterligare jobb, alltså totalt 140 500 nya jobb. Effekten anses bli större för de första 3 procenten sänkning, på grund av en

³ Laun (2017).

⁴ Daunfeldt & Gidehag (2020).

⁵ Ibid. Se även Daunfeldt & Gidehag (2021).

förväntad avtagande avkastning.⁶ En uppdaterad analys som publicerades 2023 drog slutsatsen att en generell sänkning med tre procentenheter skulle leda till drygt 95 000 nya jobb.⁷

Forskningen finner således att sänkta arbetsgivaravgifter stimulerar företagande, stärker företagens ekonomi, höjer företagares och anställdas inkomster, leder till att fler jobb skapas och att de som redan är i arbete jobbar fler timmar.

Sommaren 2025 publicerade forskarna Niklas Elert, Niklas Rudholm och Hans Seerar Westerberg en studie i journalen Labour, om effekten av sänkta arbetsgivaravgifter i Sverige år 2007. Forskarna finner att reformen för varje genomsnittligt företag ledde till fler som jobbade heltid, fler som jobbade deltid och en kraftig ökning av antalet arbetade timmar bland de redan sysselsatta. Den samlade jobbeffekten är ungefär dubbelt så stor jämfört med andra studier när effekten av att det också blir fler arbetade timmar bland de som redan är i arbete tas med i beaktande.⁸

Forskningen finner således att sänkta arbetsgivaravgifter stimulerar företagande, stärker företagens ekonomi, höjer företagares och anställdas inkomster, leder till att fler jobb skapas och att de som redan är i arbete jobbar fler timmar. Det blir såväl fler jobb som fler arbetade timmar bland dem som redan är i arbete. I och med att sänkt arbetsgivaravgift minskar företagets produktionskostnader skapas en bred sysselsättningseffekt, inte enbart för gruppen som åtgärderna riktas mot. Genom att de fasta kostnaderna för företagets personal minskar, får företagaren egna möjligheter att använda överskottet i stället för att pengarna går rakt in i statskassan. Överskottet kan användas till expansion genom att anställa fler eller öka lönenivån och därmed öka intresset för företaget. Det borde egentligen inte behöva påpekas att det är väsentligt i sig att företagare får besluta om sin egen verksamhet.

⁶ Almega (2021).

⁷ Almega (2023).

⁸ Elert, Rudholm & Westerberg (2025).

Genomgående högst börda för svenska arbetsgivare

Analysen i denna rapport baserar sig på mätning av totala inbetalade arbetsgivaravgifter i näringslivet, som andel av lönesumman, för de senast fyra tillgängliga åren där data finns, det vill säga perioden 2020-2023.

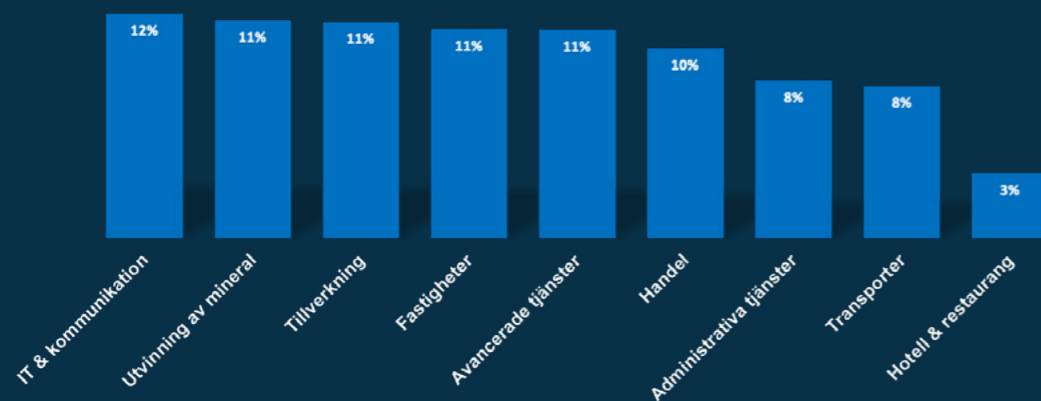
I figur 2 visas hur många procentenheter mer som går till arbetsgivaravgift i Sverige jämfört med totalt för EU-27. I IT & kommunikation är det 12 procentenheter mer av lönekostnaden som går till arbetsgivaravgift jämfört med totalt för EU-27, medan det i hotell & restaurang är 3 procentenheter mer. Det reflekterar att hotell & restaurang framför allt har lagstadgade arbetsgivaravgifter och relativt lite avtalade, medan IT & kommunikation utöver de lagstadgade även har relativt omfattade avtalade arbetsgivaravgifter.

Det visar sig att Sverige i alla nio av nio branscher i näringslivet har allra högst totala de facto arbetsgivaravgifter som andel av lönesumman i jämförelse av EU-länderna.

I tabell 1 sammanfattas hur Sverige förhåller sig till EU-27. Det visar sig att Sverige i alla nio branscherna i näringslivet har allra högst totala de facto arbetsgivaravgifter som andel av lönesumman i jämförelse av EU-länderna. I Appendix A finns nio tabeller som visar hur Sverige genomgående ligger i topp sett till de facto totala arbetsgivaravgifter, för samtliga nio branscher i näringslivet.

Figur 2. Så många procentenheter mer av lönekostnaden går till arbetsgivaravgift i Sverige, jämfört med i EU-27 länderna totalt

Källa: Eurostat och egna beräkningar. De facto nivå av arbetsgivaravgifter som procent av totala lönekostnader, i genomsnitt för åren 2020-2023. Nivån av arbetsgivaravgiften i praktiken som betalas av näringslivet anges.

Tabell 1. Så förhåller sig de facto arbetsgivaravgifterna i Sverige till övriga Europa, för olika branscher

IT & kommunikation	Högst i EU-27
Utvinning av mineral	Högst i EU-27
Avancerade tjänster	Högst i EU-27
Administrativa tjänster	Högst i EU-27
Fastigheter	Högst i EU-27
Handel	Högst i EU-27
Tillverkning	Högst i EU-27
Transporter	Högst i EU-27
Hotell & restaurang	Högst i EU-27

Eurostat databas och egna analyser. Baserat på analys av nivåerna i genomsnitt för åren 2020-2023, senaste fyra åren med tillgängliga data.

Småföretagen är pulsådern i svenskt näringsliv eftersom en stor del av förnyelsen i näringslivet liksom tillväxten sker i de minsta företagen. Tyvärr tyngs tillvaron för småföretagen i Sverige av en mängd småföretags-fientliga lagar, regler och skatter. Småföretagarnas Riksförbund menar att policyutvecklingen i Sverige måste utgå från perspektivet att ett mindre eller medelstort företag i Sverige bör ha samma eller bättre förutsättningar än övriga Europa. Idag är det inte så, utan Sverige har konsekvent högre skatter och vanligtvis även högre regleringsbörda för företagen.

Alla företag drabbas, men det är särskilt de mindre som drabbas. En anledning är att småföretag vanligtvis är mer personalintensiva och därmed drabbas särskilt hårt av Sveriges höga beskattning på arbete. En annan anledning är att företagarna som driver mindre verksamheter behöver sköta det praktiska arbetet liksom myndighetskraven, de har svårare att anpassa sig till komplexa och föränderliga regelverk än större företag.

Situationen idag är att Sverige konsekvent har högre de facto arbetsgivaravgifter i jämförelse av EU-länderna. Dessutom överimplementeras ofta EU:s regelverk i Sverige trots att dessa är tänkta att vara harmoniserade mellan medlemsländerna. Resultatet blir att Sverige framstår som ett ovanligt dyrt och krångligt land att driva företag i och skapa jobb i, vilket i sin tur förklarar den ekonomiska stagnation och höga arbetslöshet som präglar landet. Förändring krävs, företagandets villkor behöver normaliseras i Sverige. Det är inte hållbart att näringslivet konsekvent har en påtagligt högre skattebörda för att anställa än i övriga Europa.

Svenska företag betalar hundratals miljarder extra i arbetsgivaravgift

I denna rapport genomförs två olika analyser kring hur mycket extra i arbetsgivaravgift som betalas i Sverige i relation till omvärlden. Den första analysen presenteras i detta avsnitt, och den andra i nästa avsnitt. Analyserna skiljer sig sett till att den första omfattar näringslivets kostnader, jämfört med EU-27 och har fokus på nivån av samlade arbetsgivaravgifter som andel av lönesumman. Den andra analysen omfattar de totala arbetsgivaravgifterna inklusive vad som betalas in av arbetsgivare i offentlig sektor, jämfört med OECD-länderna, det vill säga här inkluderas även utvecklade ekonomier utanför Europa vilka vanligtvis har lägre arbetsgivaravgifter och har fokus på den del av arbetsgivaravgiften som inte medför sociala förmåner för de anställda.

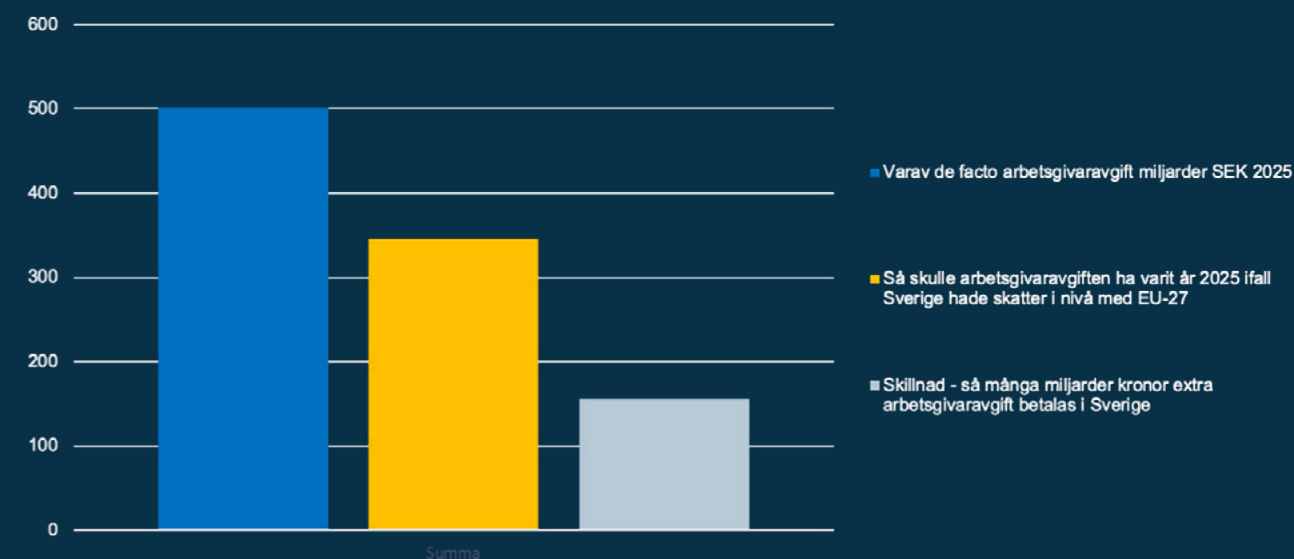
Den övergripande bilden är att Sverige har ovanligt hög börda med arbetsgivaravgifter, i båda jämförelserna klart sämst i ligan. Anledningen är inte högre välfärdsambitioner utan Sverige toppar i världen sett till att ta ut rena skatter i form, som ändå kallas ”sociala avgifter”, men utan förmåner för de anställda.

Företagen i Sverige betalar 156 miljarder kronor extra i arbetsgivaravgift, lagstadgade och avtalade, jämfört med om nivån hade varit densamma som EU-27.

Den första jämförelsen baseras på observationen att företagen i nio branscher i Sverige betalar i genomsnitt 9,6 procent av lönesumman extra i lagstadgade och avtalade arbetsgivaravgifter, jämfört med genomsnittet för EU-27. Med hänsyn till hur hög lönesumman är i näringslivet, innebär det att företagen i Sverige under 2025 betalar 502 miljarder kronor i de facto arbetsgivaravgifter. Om nivån hade varit samma som EU-27 skulle siffran i stället ha varit 346 miljarder kronor. Företagen i Sverige betalar därmed 156 miljarder kronor extra i arbetsgivaravgifter, lagstadgade och avtalade, jämfört med om nivån hade varit densamma som inom EU-27 (se figur 3).

Figur 3. Arbetsgivaravgiften är 156 miljarder kronor extra hög i Sverige för näringslivet jämfört med de facto nivån i EU-27

Källor: Eurostat, Euro inflation calculator, Europeiska centralbanken samt egna beräkningar.

Sverige leder världsligan i indirekt beskattning utan sociala förmåner

En invändning mot idén att sänka arbetsgivaravgiften, som de som önskar oförändrat läge använder, är att detta skulle urholka välfärden. Detta argument är dock inte förankrat i verkligheten. I tabell 2 visas hur mycket av den samlade ekonomiska produktionen som utgörs av skatter av socialförsäkring. Nivån är 9,4 procent av samlad ekonomisk produktion, BNP, i Sverige. Detta är bara lite högre än nivån på 8,8 procent i det genomsnittliga OECD-landet.

Svaret på varför Sverige har en problematisk situation med internationellt höga arbetsgivaravgifter illustreras i tabell 3, som visar nivån på indirekta skatter på arbete som inte medför socialförsäkringsfördelar som andel av BNP. Dessa skatter utgör hela 5,1 procent av ekonomin i Sverige, medan de allra flesta andra utvecklade länder inte ens har denna form av beskattning. I Österrike, Frankrike, Australien och Israel finns indirekta skatter på arbete som inte medför socialförsäkringsförmåner på mellan 1,1 och 2,8 procent av BNP. Inte ens de länder som har en relativt hög nivå är i närheten av den mycket höga nivå som finns i Sverige.

I genomsnitt för OECD-länderna är nivån av arbetsgivaravgifter som inte medför förmåner för den enskilde 0,5 procent av BNP. Som framgår i figur 4 är nivån på arbetsgivaravgifter som är rena skatter betydligt större i Sverige än i någon annan del av världen, detta är något som underminerar de svenska företagens konkurrenskraft.

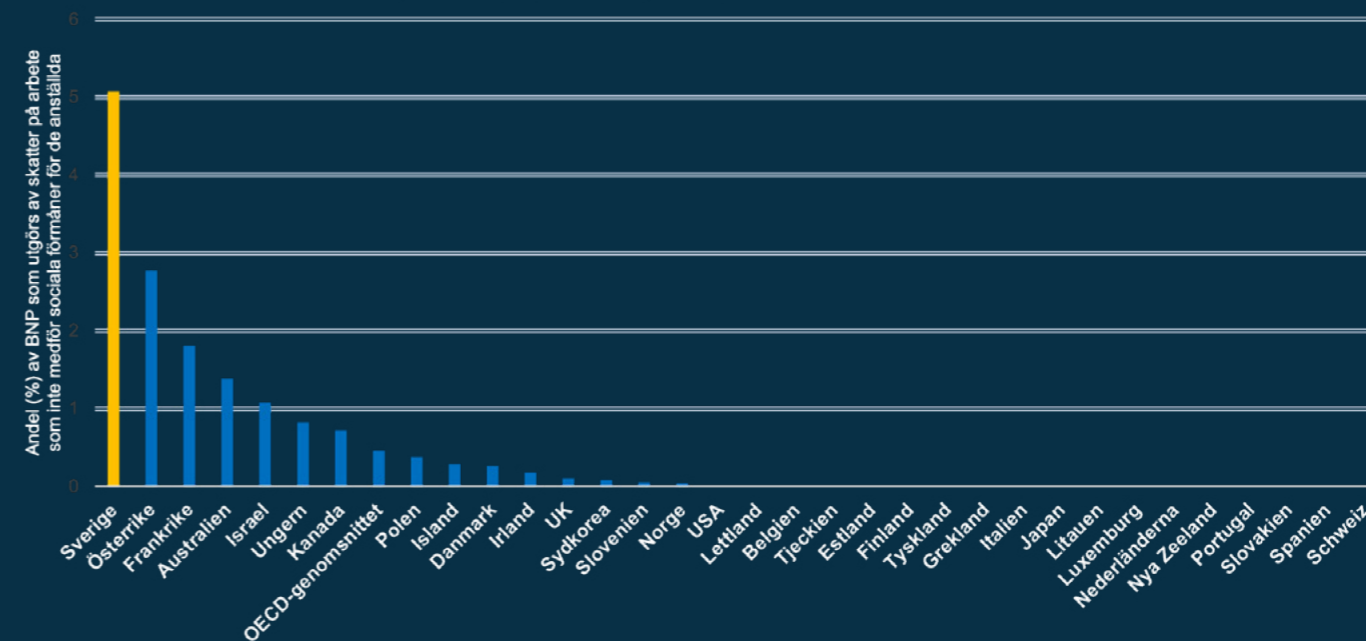
Sveriges arbetsgivare i privat och offentlig sektor belastas av hela 302 miljarder kronor mer i sociala avgifter som är rena skatter utan förmån för de anställda, jämfört med om Sverige vore ett genomsnittligt OECD-land.

Analysen i denna rapport visar att privata liksom offentliga arbetsgivare totalt betalar in 332 miljarder kronor i arbetsgivaravgifter som inte är sociala förmåner på årsbasis i Sverige, jämför med 30 miljarder kronor om nivån var som i det genomsnittliga OECD-landet. Sveriges arbetsgivare i privat och offentlig sektor belastas av hela 302 miljarder kronor mer i sociala avgifter som är rena skatter utan förmån för de anställda, jämfört med om Sverige vore ett genomsnittligt OECD-land.

Särskilt den allmänna löneavgiften men också delvis andra komponenter i arbetsgivaravgiften är skatter och inte socialförsäkringsavgifter, som inte medför förmåner för den enskilde. I figur 5 visas hur mycket av den samlade ekonomiska produktionen i respektive land som går till arbetsgivaravgifter och som faktiskt medför en fördel för de anställda. Som synes är denna andel inte ovanligt hög i Sverige.

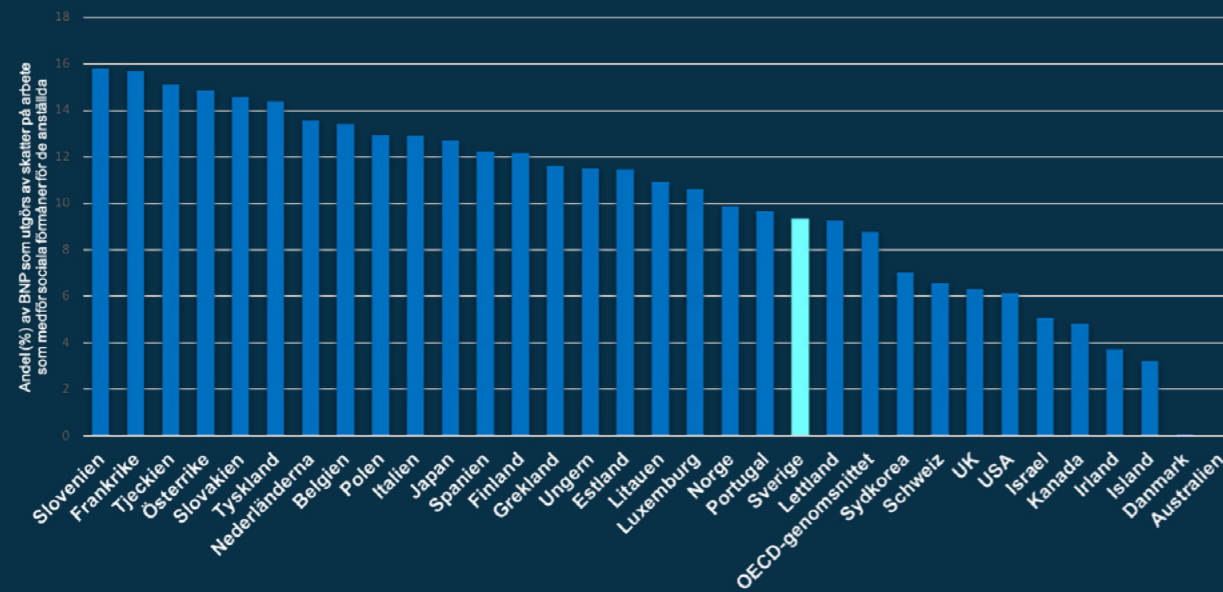
Figur 4. Skatter på arbete som inte medför sociala förmåner för de anställda, andel av BNP

Sverige är världsunikt, då dessa skatter inte finns eller är låga i omvärlden. Nivån i Sverige är 11 gånger så hög som genomsnittet för OECD-länderna.

Källa: OECD tax database och egna beräkningar. Genomsnitt för åren 2013-2024 anges.

Figur 5. Faktiska sociala avgifter - skatter på arbete som medför sociala förmåner för de anställda, andel av BNP

Källa: OECD tax database och egna beräkningar. Genomsnitt för åren 2013-2024 anges.

Tabell 2. Skatter på socialförsäkring som andel av BNP, genomsnitt för 2013-2024

Slovenien	15,8 %
Frankrike	15,7 %
Tjeckien	15,1 %
Österrike	14,9 %
Slovakien	14,6 %
Tyskland	14,4 %
Nederländerna	13,6 %
Belgien	13,4 %
Polen	12,9 %
Italien	12,9 %
Japan	12,7 %
Spanien	12,2 %
Finland	12,2 %

Grekland	11,6 %
Ungern	11,5 %
Estland	11,5 %
Litauen	10,9 %
Luxemburg	10,6 %
Norge	9,9 %
Portugal	9,7 %
Sverige	9,4 %
Lettland	9,3 %
OECD-genomsnittet	8,8 %
Sydkorea	7,0 %
Schweiz	6,6 %
UK	6,3 %
USA	6,1 %
Israel	5,1 %
Kanada	4,8 %
Irland	3,7 %
Island	3,2 %
Danmark	0,1 %
Australien	0,0 %
Nya Zeeland	0,0 %

Källa: OECD skatte databaser och egna beräkningar.

Tabell 3. Indirekta skatter på arbete som inte medför socialförsäkringsfördelar som andel av BNP, genomsnitt för 2010-2021

Sverige	5,1 %
Österrike	2,8 %
Frankrike	1,8 %
Australien	1,4 %
Israel	1,1 %
Ungern	0,8 %
Kanada	0,7 %

OECD-genomsnittet	0,5 %
Polen	0,4 %
Island	0,3 %
Danmark	0,3 %
Irland	0,2 %
UK	0,1 %
Sydkorea	0,1 %
Slovenien	0,0 %
Norge	0,0 %
USA	0,0 %
Lettland	0,0 %
Belgien	0,0 %
Tjeckien	0,0 %
Estland	0,0 %
Finland	0,0 %
Tyskland	0,0 %
Grekland	0,0 %
Italien	0,0 %
Japan	0,0 %
Litauen	0,0 %
Luxemburg	0,0 %
Nederländerna	0,0 %
Nya Zeeland	0,0 %
Portugal	0,0 %
Slovakien	0,0 %
Spanien	0,0 %
Schweiz	0,0 %

Källa: OECD skatte databaser och egna beräkningar.

Normalisering av arbetsgivaravgiften

Småföretagarnas Riksförbund syn framgår med all tydlighet i denna rapport. Den allmänna löneavgiften utgör en direkt straffskatt för den som vill anställa personal. Med en historiskt hög och långlivad arbetslöshet behöver anställningar stimuleras och inte motarbetas av samhället. Arbetslösheten i Sverige ligger i toppskiktet inom EU-27 och är dessutom svår att åtgärda på grund av de demografiska förändringar som Sverige genomgått. Det krävs radikala åtgärder för att få ner denna typ av arbetslöshet.

En strukturerad bestående sänkning av arbetsgivaravgiften främjar jobbskapande, dels genom mekanismen att det blir billigare att anställa, dels genom den kompletterande mekanismen att företagens lönekostnader sänks. Antalet arbetade timmar bland dem som redan är i arbete blir fler, det vill säga arbetsutbudet ökar. Företagares egna inkomster ökar och företagen får ökade marginaler, som gör att företagande stimuleras och att företagen blir mer motståndskraftiga mot ekonomiska kriser. Allt detta stimulerar ekonomisk aktivitet, det vill säga reformen blir delvis självfinansierande då skattebasen ökar med lägre beskattning och andelen bidragstagare minskar. Sverige går dock tyvärr i fel riktning, genom att den dolda skattekomponenten i stället nu ökar.

Utvecklingen går således mot att Sverige ännu mer än tidigare kommer skilja sig gentemot omvärlden, genom unikt höga arbetsgivaravgifter som inte är kopplade till försäkringar eller förmåner. Det underminerar de svenska företagens förmåga att konkurrera globalt.

Tyvärr är utvecklingen att Sverige går mot ännu mer dolda beskattning via arbetsgivaravgiften, inte mindre. Den allmänna löneavgiften, som utgör merparten av den direkta skattedelen av arbetsgivaravgifter som inte medför förmåner för den enskilde, höjs av Tidöregeringen från 11,6 till 12,6 procent av lönesumman i Sverige inför 2026. Under 2024 fick staten in totalt 270 miljarder kronor via den allmänna löneavgiften, något som enligt budgeten förväntas öka till drygt 313 miljarder kronor under 2026.⁹

⁹ Tidningen Näringslivet (2025).

Utvecklingen går således mot att Sverige ännu mer än tidigare kommer skilja sig gentemot omvärlden, genom unikt höga arbetsgivaravgifter som inte är kopplade till försäkringar eller förmåner. Det underminerar de svenska företagens förmåga att konkurrera globalt. Dold beskattning i form av indirekta skatter på arbete som inte medför socialförsäkringsfördelar är en bromskloss som hämmar arbete, företagsamhet och tillväxt samt minskar tilliten till politiken oavsett färg.

En viktig insikt är att inte bara höga skatter utan även tillhörande höga offentliga utgifter tränger ut den privata sektorns ekonomiska aktivitet. Att sänka skatterna i Sverige och genomföra nedskärningar i offentliga kostnader leder därmed genom två mekanismer till stärkt ekonomisk tillväxt. Företagsstöd till storföretag till exempel har ofta en snedvridande effekt på ekonomin, vilket illustreras senast med Northvolt-kraschen. Att sänka offentliga utgifter genom att banta statliga myndigheter och minska snedvridande stöd till enskilda storföretag, kan finansiera sänkningen av den del av arbetsgivaravgiften som är en ren skatt. Företagare av kött och blod måste få bestämma över sina inkomster och inte överlåta detta till offentliga tjänstemän.

Det är dags att sänka successivt för att slutligen avskaffa dold beskattning i form av arbetsgivaravgiften.

En skatterabatt i Sverige är Växa-stödet. Det går att få detta stöd för upp till 24 kalendermånader i följd för den första anställda och/eller den andra anställda i ett företag. Tidigare har det resulterat i lägre inbetald arbetsgivaravgift, men från och med början av 2026 blir det i stället att företagare först måste betala full arbetsgivaravgift, för att sedan ansöka om återbetalning i form av stöd. Ändringen motiveras med att det blir mer i linje med EU:s regelverk om stöd till företag, men försvårar i praktiken betydligt. Ett argument med begränsad bärighet eftersom Sverige i så många avseenden sticker ut från övriga EU-27.

En annan viktig förändring handlar om sänkt arbetsgivaravgift för unga. Regeringen har föreslagit en tillfälligt nedsatt arbetsgivaravgift för 19-23 åringar, så att endast ålderspensionsavgiften och hälften av de övriga avgifterna ska betalas på ersättning upp till 25 000 kronor per kalendermånad, från och med första april 2026 och till och med slutet av september 2027. Reformen förväntas leda till 6 miljarder kronor lägre totala skatteintäkter. Reformen innebär en avgiftsnivå om sammantaget 20,81 procent för ersättning upp till 25 000 kronor.¹⁰ Återigen ett exempel på halvdana åtgärder med mycket begränsade effekter.

¹⁰ Daunfeldt & Mosaddegh (2025).

Småföretagarnas Riksförbund menar att

- **I brist på verklig handlingskraft från politiken är det bra och positivt att arbetsgivaravgiften sänks för unga.** Särskilt är detta relevant för de mindre företagen inom service som ofta anställer de unga. Reformen behöver utvidgas till att omfatta även 24- och 25-åringar, det är viktigt att hela inkomsten omfattas så att tröskeeffekter inte skapas. Sänkningen behöver också bli permanent, så att det ger långvarig effekt.
- **Betydligt större sänkningar behövs.** Sänkning av arbetsgivaravgiften stimulerar brett företagens lönsamhet, gör det billigare att anställa den enskilde, och gör så att företagen har större budgetutrymme för att anställa även andra – studier har systematiskt underskattat den kombinerade effekten av samtliga dessa mekanismer. Större satsningar behövs, som leder till fler arbetade timmar och mer lönsamma företag, så skattebasen ökar framöver vilket skapar utrymme för ytterligare sänkning av nivån. Den del av lagstadgade arbetsgivaravgifter som är ren skatt uppgår till hela 302 miljarder kronor mer årligen i Sverige, jämfört med om skatten hade varit i nivån med den genomsnittliga OECD-ekonomin. Ett reformutrymme på 15 miljarder kronor årligen kan enkelt beräknat utan hänsyn till dynamiska effekter (effekten av att skattebasen växer när skattenivån minskar) under en period på två årtionden leda till att Sverige normaliserar den rena skattedelen av arbetsgivaravgiften till omvärlden. Med hänsyn till dynamiska effekter kan detta uppnås under kortare tid.
- **I brist på verklig handlingskraft från politiken är det bra om Växa-stödet blir mer omfattande.** Växa-stödet blir i samband med de nya reglerna mer komplext att få. Då det inte längre är en nivåsänkning utan snarare ett stöd som sökes efter inbetalning ökar kostnadstrycket på företagen. För att kompensera för detta kan stödet bli mer omfattande så att det går att söka under 4 års tid snarare än 2, inte längre omfattas av lönetak för att undvika snedvridningseffekter.

Men, att få stopp på att Sverige halkar efter löses inte genom halvmesyrer som dessutom spär på regelkrånglet, lär i stället av omvärlden. Det är dags att normalisera arbetsgivaravgiften!

Referenser

Almega (2021). "Sänkta arbetsgivaravgifter skapar 100 000 nya jobb", mars.

Almega (2023). "Sänkta arbetsgivaravgifter för fler jobb och ökad tillväxt", oktober.

Daunfeldt, S.-O. & A. Gidehag (2020). "Effekter av sänkta arbetsgivaravgifter för integrationen av utrikes födda", Entreprenörskaps Forum.

Daunfeldt, S.-O. & A. Gidehag (2021). "Sysselsättningseffekter av sänkta arbetsgivaravgifter: En forskningsöversikt", Handelns forskningsinstitut (2021:05)

Egebark, J. (2016). "Effekter av skatter på ungas egenföretagande", IFAU. Rapport 2016:5.

Elert, N., N. Rudholm & H.S. Westerberg (2025). "Employment effects of payroll tax reforms: Evidence from Swedish service industries", Labour.

Euro inflation calculator. Omvandling av 2020 års Euros till 2023 års Euros.

Europeiska centralbanken, kursnivå SEK/Euro i genomsnitt för 2025.

Eurostat, strukturell näringslivsstatistik för olika delar av ekonomin i Sverige och övriga Europa. Data över de facto arbetsgivaravgifter som andel av totala lönekostnader, för olika delar av ekonomin. Totala lönekostnader i olika delar av näringslivet.

Laun, L. (2017). Effekten av riktade skattelättnader på äldres arbetskraftsdeltagande. Ekonomisk Debatt, 45(8), 17-25.

OECD Global Revenue Statistics Database, nivå av indirekta skatter på arbete som medför respektive inte medför sociala fördelar för de anställda.

Regeringen (2025). Regeringens proposition 2025/26:66, "Tillfälligt nedsatta arbetsgivaravgifter för 19–23-åringar", 2025-11-27.

SCB (2023). "Sveriges BNP", senast uppdaterad 2023-07-19.

Seim, D. (2019). "Sänkte arbetsgivaravgifter för unga", SNS Analys, nr 55.

Daunfeldt, S.O. & A. Mosaddegh (2025). "38 000 nya heltidsjobb med sänkt arbetsgivaravgift för unga", Svenskt Näringsliv, 2025-08-15.

Tidningen Näringslivet (2025). "Trots löftena – så smyghöjer regeringen skatten: 'Ingen vet vad pengarna går till'".

Valuta.se. Omvandling från Euro till SEK, mitten av 2025 års växelkurs.

Appendix A: De facto arbetsgivaravgifter per bransch i näringslivet

Källa: Eurostat databas och egna analyser. Genomsnitt för åren 2020-2023.

Tabell 4. Arbetsgivaravgift i tillverkningsindustrin

De facto arbetsgivaravgift som andel av lönekostnader.

Sverige	33 %
Frankrike	29 %
Italien	29 %
Tjeckien	26 %
Slovakien	26 %
Belgien	25 %
Estland	25 %
Spanien	23 %
Portugal	22 %
EU-27 totalt	22 %
Österrike	22 %
Nederländerna	21 %
Grekland	19 %
Lettland	19 %
Tyskland	19 %
Norge	18 %
Island	18 %
Finland	18 %
Polen	17 %
Cypern	16 %
Bulgarien	15 %
Luxemburg	13 %
Slovenien	13 %

Kroatien	12 %
Ungern	12 %
Irland	10 %
Danmark	9 %
Malta	7 %
Rumänien	3 %
Litauen	2 %
Gap till EU-27	11,4 %

Tabell 5. Arbetsgivaravgift i utvinning av mineraler

De facto arbetsgivaravgift som andel av lönekostnader.

Sverige	34 %
Italien	31 %
Frankrike	28 %
Tjeckien	28 %
Belgien	28 %
Slovakien	26 %
Estland	25 %
Portugal	25 %
Bulgarien	25 %
Österrike	25 %
Spanien	24 %
EU-27 totalt	22 %
Grekland	22 %
Tyskland	22 %
Nederländerna	20 %
Norge	19 %
Lettland	19 %
Finland	19 %
Cypern	18 %
Polen	18 %

Slovenien	17 %
Island	16 %
Ungern	15 %
Kroatien	15 %
Litauen	13 %
Luxemburg	12 %
Irland	11 %
Rumänien	10 %
Danmark	9 %
Malta	6 %
Gap till EU-27	11,5 %

Tabell 6. Arbetsgivaravgift i handeln

De facto arbetsgivaravgift som andel av lönekostnader.

Sverige	31 %
Italien	27 %
Frankrike	26 %
Slovakien	26 %
Tjeckien	25 %
Estland	25 %
Österrike	23 %
Belgien	22 %
Portugal	22 %
Spanien	22 %
EU-27 totalt	21 %
Nederländerna	19 %
Lettland	19 %
Grekland	19 %
Finland	18 %
Island	18 %

Norge	18 %
Tyskland	17 %
Polen	16 %
Cypern	14 %
Bulgarien	13 %
Slovenien	13 %
Kroatien	12 %
Luxemburg	12 %
Ungern	12 %
Danmark	9 %
Irland	9 %
Malta	6 %
Rumänien	3 %
Litauen	2 %
Gap till EU-27	10,0 %

Tabell 7. Arbetsgivaravgift i transporter

De facto arbetsgivaravgift som andel av lönekostnader.

Sverige	30 %
Italien	27 %
Frankrike	27 %
Tjeckien	26 %
Slovakien	25 %
Estland	25 %
Belgien	24 %
Spanien	23 %
Österrike	23 %
EU-27 totalt	22 %
Portugal	22 %
Island	20 %
Nederländerna	20 %

Tyskland	19 %
Lettland	19 %
Finland	18 %
Norge	18 %
Bulgarien	18 %
Grekland	18 %
Polen	16 %
Cypern	14 %
Slovenien	13 %
Kroatien	13 %
Luxemburg	12 %
Ungern	11 %
Danmark	9 %
Irland	9 %
Litauen	6 %
Malta	6 %
Rumänien	4 %
Gap till EU-27	8,0 %

Tabell 8. Arbetsgivaravgift i hotell & restaurang

De facto arbetsgivaravgift som andel av lönekostnader.

Sverige	25 %
Slovakien	23 %
Belgien	23 %
Italien	23 %
Österrike	22 %
EU-27 totalt	22 %
Spanien	21 %
Tyskland	21 %
Estland	21 %

Grekland	20 %
Lettland	20 %
Finland	20 %
Nederländerna	19 %
Frankrike	18 %
Tjeckien	18 %
Polen	17 %
Portugal	17 %
Bulgarien	17 %
Island	16 %
Kroatien	16 %
Slovenien	15 %
Cypern	15 %
Norge	15 %
Luxemburg	11 %
Irland	11 %
Danmark	9 %
Malta	9 %
Ungern	9 %
Rumänien	5 %
Litauen	5 %
Gap till EU-27	3,4 %

Tabell 9. Arbetsgivaravgift i IT & kommunikation

De facto arbetsgivaravgift som andel av lönekostnader.

Sverige	33 %
Frankrike	30 %
Italien	29 %
Slovakien	26 %
Tjeckien	25 %
Estland	24 %
Portugal	23 %
Österrike	22 %
Belgien	21 %
EU-27 totalt	21 %
Spanien	21 %
Norge	20 %
Lettland	19 %
Grekland	19 %
Island	19 %
Nederländerna	17 %
Tyskland	16 %
Finland	16 %
Polen	15 %
Cypern	14 %
Slovenien	13 %
Ungern	12 %
Luxemburg	12 %
Kroatien	12 %
Bulgarien	10 %
Irland	8 %
Danmark	7 %
Malta	5 %
Rumänien	3 %

Litauen	2 %
Gap till EU-27	11,8 %

Tabell 10. Arbetsgivaravgift i fastigheter

De facto arbetsgivaravgift som andel av lönekostnader.

Sverige	32 %
Frankrike	28 %
Italien	27 %
Slovakien	26 %
Estland	25 %
Belgien	24 %
Österrike	23 %
Tjeckien	22 %
Portugal	21 %
EU-27 totalt	21 %
Grekland	20 %
Nederländerna	20 %
Lettland	19 %
Spanien	19 %
Norge	18 %
Island	18 %
Tyskland	17 %
Finland	17 %
Polen	16 %
Cypern	13 %
Kroatien	13 %
Slovenien	13 %
Bulgarien	11 %
Ungern	11 %
Luxemburg	10 %

Irland	8 %
Danmark	7 %
Malta	6 %
Rumänien	3 %
Litauen	2 %
Gap till EU-27	11,0 %

Tabell 11. Arbetsgivaravgift i avancerade tjänster

De facto arbetsgivaravgift som andel av lönekostnader.

Sverige	31 %
Frankrike	29 %
Italien	27 %
Slovakien	26 %
Estland	25 %
Tjeckien	24 %
Portugal	23 %
Österrike	23 %
Belgien	22 %
Spanien	21 %
EU-27 totalt	20 %
Norge	20 %
Lettland	20 %
Grekland	19 %
Island	18 %
Nederländerna	18 %
Finland	18 %
Tyskland	16 %
Polen	16 %
Cypern	14 %
Slovenien	13 %

Kroatien	12 %
Ungern	12 %
Luxemburg	12 %
Bulgarien	11 %
Irland	9 %
Danmark	7 %
Malta	6 %
Rumänien	3 %
Litauen	2 %
Gap till EU-27	11,0 %

Tabell 12. Arbetsgivaravgift i administrativa tjänster

De facto arbetsgivaravgift som andel av lönekostnader.

Sverige	29 %
Italien	27 %
Belgien	26 %
Slovakien	25 %
Estland	24 %
Spanien	23 %
Österrike	23 %
Tjeckien	23 %
Frankrike	22 %
Portugal	22 %
EU-27 totalt	21 %
Grekland	19 %
Nederländerna	19 %
Lettland	18 %
Tyskland	18 %
Island	18 %
Finland	17 %

Norge	16 %
Polen	15 %
Cypern	14 %
Bulgarien	14 %
Luxemburg	12 %
Slovenien	12 %
Kroatien	12 %
Ungern	10 %
Irland	9 %
Danmark	9 %
Malta	7 %
Rumänien	3 %
Litauen	2 %
Gap till EU-27	8,3 %

